

KÚRIA

Bfv.II.424/2014/16.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. év december hó 17. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a II. rendű terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Szegedi Városi Bíróság 3.B.632/2005/134. számú és a Szegedi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bf.870/2011/9. számú ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja. A felülvizsgálati eljárásban felmerült 10160 forint bünnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Szegedi Városi Bíróság a 2011. január 17. napján megtartott

tárgyaláson kihirdetett 3.B.632/2005/134. számú ítéletében 7 terhelte ügyét bírálta el. A felülvizsgálati indítvánnyal érintett II. rendű terhelte bűnösnek mondta ki 2 rendbeli folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés, (2) bekezdés], folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi IV. törvény 276. §], hitelsértés vétségében [1978. évi IV. törvény 330. §], 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében [1978. évi 276. §, melyből 1 rendbelit bűnsegédként követett el], felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [1978. évi IV. törvény 274. § c) pont], számvitel rendjének megsértése vétségében [1978. évi IV. törvény 289. § (3) bekezdés], felbujtóként elkövetett hatóság félrevezetésének vétségében [1978. évi IV. törvény 237. §], felbujtóként, társtetteségben elkövetett rongálás büntetében [1978. évi IV. törvény 324. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont], csalás büntetének kísérletében [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont, Btk. 16. §], magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §), folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett adócsalás büntetében [Btk. 310. § (1) bekezdés, (3) bekezdés] és folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (1978. évi IV. törvény 276. §).

A terhelte ezért halmazati büntetésül 1 év börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. Kötelezte egyúttal a bűnügyi költség megfizetésére.

A terhelte és védője által felmentésért, illetve enyhítésért bejelentett fellebbezés alapján másodfokon eljáró Szegedi Törvényszék a 2012. április 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott 2.Bf.870/2011/9. számú ítéletében a városi bíróság ítéletét a II. rendű terhelte tekintetében megváltoztatta annyiban hogy a terhére megállapított számvitel rendjének megsértése vétségének törvényi alapjaként az 1978. évi IV. törvény 289. § (3) bekezdésének b) pontját jelölte meg, a társtettesként elkövetett rongálás büntette vonatkozásában a felbujtói bűnrészességre történő utalást mellőzte és módosította a terhelte által megfizetendő bűnügyi költség összegét. Egyebekben az első fokú ítéletet a terhelte vonatkozásában helybenhagyta.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen II. rendű terhelte nyújtott be felülvizsgálati indítványt. A terhelte indítványát több beadványában is indokolta és részletezte, ahhoz mellékleteket is csatolt.

Terhelte a jogerős határozattal szemben kifogásolta, hogy az adócsalás és a rongálás tekintetében vele szemben törvényes vád hiányában jártak el. Sérelmezte a bizonyítékok értékelését. E körben a bíróságok álláspontja szerint a Be. 78. §-ában írtak

megsértésével jártak el. A cselekmények minősítése körében a marasztaló ítélet rendelkező része és az indokolása egymással ellentétben áll. A pénzmellékbüntetés kiszabására és a bünygyi költség megfizetésére kötelezésére jogszabálysértően került sor. A terhelt utalt nemzetközi szerződés szabályainak megsértésére, és kérte annak megvizsgálását, hogy az ügyében első fokon eljáró bíró kimerítette-e a hivatali visszaélés bűncselekményét. Korlátozva látta az eljárásban védője jogait, és kifogásolta perújítási indítványának késedelmes elbírálását is.

A Legfőbb Ügyészség a BF.553/2014. számú átiratában a terhelt felülvizsgálati indítványát túlnyomórészt törvényben kizártnak, részben pedig alaptalannak jelölte meg. Álláspontja szerint a terhelt kifogásainak többsége nem illeszthető a felülvizsgálati okok körébe, illetve a jogerős határozatban rögzített tényállás meg nem engedett támadásának minősül. Érdemben kizárólag a törvényes vád hiányára, illetőleg az indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozása vizsgálendő, e körben azonban az indítványt alaptalannak tartotta. Az ügyészi vádiratok ugyanis mind az adócsalás, mind a rongálás bűncselekménye vonatkozásában szerepeltették azon tényeket, amelyek a vád törvényességének megállapításához elégségesek. A jogerős határozat rendelkező része és indokolása összhangban áll, ezért az indokolási kötelezettség megsértésén alapuló, a feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés sem valósul meg. Minderre tekintettel a Legfőbb Ügyészség a megtámadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

A II. rendű terhelt felülvizsgálati eljárásra kirendelt védője a Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakra tett észrevételében jelezte, hogy nem tudja kétségbe vonni a Legfőbb Ügyészség érveit azzal kapcsolatban, hogy a terhelt indítványainak egy része a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálható. Kérte ugyanakkor annak megvizsgálását, hogy a megtámadott határozat a törvényes vád követelményeinek megfelel-e, és a bíróságok az indokolási kötelezettségüket megfelelően teljesítették-e.

III. A II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa alapján eljárva a Kúria a marasztaló jogerős első- és másodfokú ügydöntő határozatot a felülvizsgálati indítványban megjelölt okokból, valamint a Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott egyéb eljárási szabálysértések szempontjából hivatalból bírálta felül [Be. 423. § (4) és (5) bekezdés].

A felülbírálat során - egyetértve a Legfőbb Ügyészség átiratában e körben kifejtettekkel - mindenek előtt azt állapította meg, hogy a terhelt felülvizsgálati indítványa túlnyomórészt a törvényben kizárt, érdemben vizsgálendő részében pedig alaptalan.

A büntetőeljárási törvényben a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, mely kizárólag a Be. 416. §-ának (1) bekezdésében megjelölt okokból vehető igénybe. A felülvizsgálat itt megjelölt körének bővítésére lehetőség nincs.

A Be. 423. §-ának (1) bekezdés értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó, a felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható. E rendelkezések értelmében a Be. 416. §-ának (1) bekezdésében megjelölt jogkérdések kizárólag a jogerős határozatban rögzített tények alapján bírálhatók el, azzal ellentétes vagy az ítéletben nem szereplő tényekre hivatkozásra nincs törvényes lehetőség. Nem vizsgálható érdemben a tényállás megállapításához vezető ügyfelderítési tevékenység, miként a bizonyítékok értékelése sem.

E törvényi környezetet alapul véve a Kúria egyetértett azzal, hogy a terhelt felülvizsgálati indítványában foglaltak alapján érdemben kizárólag a törvényes vád hiányára és az indokolási kötelezettség nem megfelelő teljesítésére hivatkozás vizsgálható.

A 416. § (1) bekezdésének c) pontja alapján érdemi felülvizsgálatra csak az ott megjelölt eljárási szabálysértések körében van lehetőség. Egyéb eljárási szabálysértések a felülvizsgálati eljárásban nem vizsgálhatók. Ehhez igazodóan a nemzetközi szerződések előírásainak megsértésére hivatkozással felülvizsgálatnak nincs helye és nem tárgya a felülvizsgálati eljárásnak az eljáró bíró esetleges büntető törvénybe ütköző magatartásának vizsgálata sem. A bűnügyi költség viselésével kapcsolatos rendelkezés érdemi vizsgálatát a Be. 416. § (4) bekezdésének c) pontja kizárja. E kérdésben utólagos döntésre ún. különleges eljárás (Be. XXIX. Fejezet) keretében van csak lehetőség (Be. 578. §). A pénzbüntetés kiszabásának sérelmezése pedig értelmezhetetlen, mivel a terhelttel szemben pénzbüntetés (pénzmellékbüntetés) kiszabására nem került sor.

A terhelt felülvizsgálati indítványa nem alapos.

A Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontja, a Be. 373. § (1) bekezdés I/c) és III/b) pontja, továbbá a Be. 2. §-ában foglaltak alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős határozatot hozó bíróságok törvényes vád alapján jártak el, és a jogerős határozat rendelkező része, valamint indokolása kellő összhangban áll. A határozatok nem hagynak kétséget abban a tekintetben, hogy a terhelt mely cselekményei képezték bűnössége megállapításának alapját és mely cselekményét miként minősítették. A törvényben megkívánt mértékben a vádiratok tartalmazzák annak a cselekményi körnek a megjelölését, amelynek alapján az ítéleti tényállás rögzítésre került. A terhelt büntető törvénybe ütköző

cselekményeinek körülírása az ügyészi vádban a szükséges mértékben pontos volt.

A Kúria a kifejtettek értelmében a II. rendű terhelt felülvizsgálati indítványának nem adott helyt, és a megtámadott határozatot - a Be. 426. §-a alapján - hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban a kirendelt védő közreműködésével felmerült bűnügyi költséget - a Be. 429. § (1) bekezdése értelmében - az állam viseli.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2014. december 17.

Dr. Molnár Gábor Miklós s. k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s. k. előadó bíró, Dr. Krecsik Eldorádó s. k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző
NYM